

Да проникна азъ успѣхъ,
 Съ мойтъ ключове можщи —
 Ще се справя лесно съ тѣхъ.

Епиграми.

1.

— Умътъ ми, колега, витае безспирно
 По чуки, долини, поля и гори,
 Той вѣчно въ пространството броди всемирно
 И денемъ и нощемъ . . . на снѣ дори!
 — Не ме изненадвашъ съ туй нѣщо, колега,
 Понеже отъ по-рано знаехъ това;
 Разправятъ навредъ, че отдавна избѣгаль
 Той де . . . квартирантътъ на тзойта глава!

Очитѣ ѝ сж шоколадъ;
 Смѣхътъ ѝ нѣмски мармеладъ,
 Страничкитѣ ѝ пѣкъ каймакъ сж;
 Устата — цѣфналъ нарѣ . . . накратко,
 Тя цѣлата е нѣщо сладко.
 — Но има прѣголъма такса.

3.

Математикъ е, или самъ се тѣй нарича,
 Туй не е важно, но той точността обича
 И затова часовника си гледа вѣчно
 И начислява, изчислява безконечно.
 О, рѣдко има като него хора точни!

Да
 Творецъ

Ргк. № 211 Изгн. 2. Барабан, VII

бр. 382

Барабан, VII

бр. 382